

Elegant-verstand; Licht-gedicht; Zee-twee;
Pijn-waterlijn.

'HIJ' stopt de bandopnemer, schakelt aan en
beluistert.

OFF
...van wat ik geschreven heb werd ooit vol-
tooid één, twee, één...
Kom niet tegenover me zitten, niet naast
me,...enz.

LICHT UIT

MUZIEK (kleine muzikale finale)

LICHT AAN - AVOND

'HIJ' alleen op scène.
Beluistert band.

OFF
...
...Het mysterie van elk vertrek...enz.

'HIJ' gaat naar de bandopnemer, schakelt
hem uit.

HIJ
We begrijpen mekaar niet, dat weet ik wel...
...
Het mysterie der dingen, waar is dat?
Waar is het, dat het zich niet laat zien.
Althans om te tonen dat het mysterie is?
Wat weet de rivier hiervan en wat de boom?
En ik, wat weet ik ervan?
Telkens als ik naar de dingen kijk en denk
aan wat de mensen ervan denken...lach ik...

'HIJ' ziet de koffers van 'ZIJ'. 'HIJ' gaat er-
naar toe.

HIJ
Lach ik...zoals een koele bergbeek klatert
over stenen.

'HIJ' opent één van de koffers. Zand
stroomt eruit. 'HIJ' lijkt verveeld te zijn, wil
het zand terug in de koffer duwen, realiseert
zich dat
het hopeloos is, neemt het zand in zijn han-
den en tracht het kleine
zandbergje te bereiken aan de andere kant
van de scène. Zand loopt
door zijn vingers op de grond. 'HIJ' merkt
de zandsporen, tracht
ze te verwijderen. Weet niet waar naartoe
met het zand. Gooit het
ten einde raad in het aquarium.

HIJ
De dingen hebben geen betekenis: ze be-
staan. De dingen zijn de enige verborgen zin
der dingen.
Welk idee heb ik over de dingen? Welke me-
ning heb ik omtrent oorzaak en gevolgen?
Wat heb ik tot nu toe bespiegeld over god,
de ziel,
over de schepping van de wereld? Ik weet
niet...

Voor mij is daaraan denken de ogen sluiten
en niet denken...

...
'HIJ' moet wel denken omwille van het zand
...
'Innerlijke constitutie der dingen...
Innerlijke zin van het heelal'...
Dat alles is onecht, dat alles wil niets zeggen...
Het is ongelooflijk dat men denken kan aan
dat soort dingen...

'HIJ' geeft zijn 'avontuurlijk gevecht' met
het zand op.

HIJ
Denken aan de innerlijke zin der dingen
Is overtollig!

LICHT UIT

MUZIEK (kleine muzikale intro)

LICHT AAN - ZOMERMIDDAG
'HIJ' is op scène.
'ZIJ' komt op, merkt dat 'HIJ' een koffer
heeft doorzocht.
Schikt haar koffer terug, sluit deze. Celliste
komt eveneens op.

ZIJ
Ik voel een enorme vreugde...
...
Welk een vrede, na zovele reizen...
Hoe heerlijk kijken is het naar de koffers, sta-
rend als naar niets!

...
...
O, blauwe hemel - dezelfde van mijn kinder-
jaren -
...
...
Kom naast mij zitten,
Laten we rustig kijken,
en leren dat het leven langsgaat en...

HIJ
...en wij houden elkaars handen niet vast...

ZIJ
...leggen wij de handen in elkaar.
Bedenken wij vervolgens, volwassen kind'ren
dat het leven langsgaat
en niet blijft, niets nalaat en nooit weerkeert
en...

HIJ
...maken wij de handen los, 't is niet de moei-
te ons te vermoeien.
Of wij genieten, dan wel niet, wij gaan voor-
bij als de rivier.
Beter is te weten stil voorbij te gaan...en zon-
der grote onrust,
zonder liefden, zonder haat, noch harts-
tocht...

ZIJ
Beminnen wij elkander kalm, bedenkend dat
wij, als we wilden,
Elkander zouden kunnen kussen, strelen en
omhelzen.

HIJ
Maar dat het beter is te zitten naast elkaar en
de rivier te horen stromen en te zien.

ZIJ
Muziek a.u.b.

celliste speelt

ZIJ
Elkaar zouden kunnen kussen, strelen en
omhelzen.

...
Plukken wij bloemen, neem ze in je hand en
leg ze in je schoot
en laat de geur het ogenblik verzachten...
Dit ogenblik waarin wij kalm in niets gelo-
ven...

Kleine stilte

HIJ
Pluk de bloemen maar laat ze los eer je ze
hebt gezien...
Ga zitten in de zon. Doe afstand.
En wees koning van jezelf.

ZIJ
Vrijwillig deed ik afstand van mijn troon...
Mij scepter heb ik neergelegd...
mijn kroon...
Geen koningskleed...
...

HIJ
Gisteravond stond een man uit de stad te
praten in de deur van
de herberg. Hij sprak over rechtvaardigheid
en de strijd voor
rechtvaardigheid, over het lijden der arbei-
ders, over het altijd
moeten werken en over hen die hongeren,
en over de rijken die
dit alles niets kan schelen...

ZIJ
Als ik eerst schaduw word, zul je mij herinne-
ren
Zonder dat die herinnering je brandt of pij-
nigt of ontroert.

HIJ
...en over de rijken die dit alles niets kan
schelen...
en toen hij mij aankeek zag hij tranen in
mijn ogen
en glimlachte blij, denkend dat ik voelde
de haat die hij voelde en het medelijden
dat hij zei te voelen...

ZIJ
En mocht, voor mij, jij de obool gaan bren-
gen aan de somb're bootsman
Dan zal ik niets te lijden hebben als ik aan je
denk.

(kleine stilte)

HIJ
en het medelijden dat hij zei te voelen.